

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECTIA I CIVILĂ SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de
Instanța constituită din:
Președinte judecător
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe contestatorul
în contradictoriu cu intimata , având ca obiect
contestație decizie pensionare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns apărătorul
contestatorului, avocat .

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care a învederat instanței
următoarele:

- obiectul cererii este: contestație decizie pensionare;
- cauza se află la primul termen de judecată;
- procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța constată că procedura de citare a fost legal îndeplinită și își stabilește
competența potrivit art. 152 din Legea nr. 263/2010.

De asemenea, instanța constată că a fost respectat termenul de 45 de zile pentru
formularea contestației, prevăzut de art. 127 din Legea nr. 360/2023, și acordă cuvântul
asupra probatoriului și a excepției de neconstituționalitate, invocată de intimată prin
întâmpinare.

De asemenea, instanța pune în discuție incidența O.U.G. nr. 62/2024 având în
vedere că este vorba de personalul silvic plătit din fonduri publice.

Apărătorul contestatorului precizează că a fost sesizată Înalta Curte de Casație
și Justiție de către Tribunalul cu aplicabilitatea dispozițiilor din norma specială,
anterior și ulterior datei de 01.04.2001.

Instanța constată că pârâta a precizat prin întâmpinare că atât timp cât noile
dispoziții legale nu sunt preluate în legea nr. 263, acestea nu se pot aplica.

Apărătorul contestatorului solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Instanța încuviințează, pentru ambele părți, proba cu înscrisuri și acordă
cuvântul asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de
neconstituționalitate.

Apărătorul contestatorului lasă la aprecierea instanței cererea de sesizarea a
Curții Constituționale.

Instanța admite cererea de sesizare a Curții Constituționale a României,
apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de legea specială.

Apărătorul contestatorului solicită respingerea cererii de suspendare a judecății.

Instanța apreciază că nu se impune suspendarea judecății până la pronunțarea
Curții Constituționale a României.

Instanța reține ca fiind incidentă în cauză O.U.G. nr. 62/2024 având în vedere
că contestatorul intră în categoria personalului silvic plătit din fonduri publice și, după

efectuarea de verificări privind obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr. 2103/1/2024, fie va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul antemenționat, fie va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea aplicabilității dispozițiilor noi referitoare la condițiile speciale de muncă chiar dacă nu au fost preluate în legea-cadru.

Apărătorul contestatorului precizează că a făcut referire în acțiune la decizia HP nr. 36/2023, pronunțată de ICCJ, prin care se face referire la o situație similară de încadrare în condiții speciale pentru o altă categorie de personal.

Instanța învederează că va efectua verificări cu privire la decizia nr. 36/2023 și, în cazul în care va aprecia că este vorba despre aceeași situație ca cea din prezentul dosar, va rămâne în pronunțare asupra fondului.

Apărătorul contestatorului depune dovada cheltuielilor de judecată.

Instanța acordă cuvântul asupra fondului.

Apărătorul contestatorului solicită admiterea contestației astfel cum a fost formulată, valorificarea adeverinței și obligarea intimătei la emiterea unei noi decizii, cu luarea în considerare a adeverinței eliberate.

Apărătorul contestatorului precizează că încadrarea în condiții speciale a fost făcută printr-o lege specială, separată, și, chiar dacă nu a fost prevăzută în legea pensiilor, aceasta cuprindea oricum un articol separat privind încadrarea în condiții speciale. Apreciază că poate fi utilizată dispoziția separată cât timp încadrarea este efectuată.

Apărătorul contestatorului arată că, în ceea ce privește reducerea vârstei de pensionare prin noua lege a pensiilor, există o nouă dispoziție referitoare la persoanele care au fost încadrate în condiții speciale prin dispoziții legale care au existat înainte de apariția prezentei legi, fără a se face mențiunea de a mai fi în vigoare.

Având în vedere tehnica legislativă utilizată de legiuitor, apărătorul contestatorului apreciază că în cazul personalului silvic se produc două efecte și anume, reducerea vârstei de pensionare și majorarea punctajului cu 50%.

Apărătorul contestatorului solicită valorificarea întregii perioade întrucât legea nu distinge. Solicită cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de _____, sub nr. _____, reclamantul _____ în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii _____ a formulat contestație împotriva deciziei de respingere a pensiei pentru limită de vârstă nr. _____ emisă de Casa Județeană de Pensii _____, solicitând anularea deciziei, obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii de pensie cu valorificarea adeverinței nr. _____, eliberată de _____, atât sub aspectul reducerii vârstei de pensionare, dar și cel al majorării punctajului, conform art. 20 alin. 3 din OUG nr. 59/2000, obligarea pârâtei ca la emiterea deciziei să valorifice adeverința nr. _____ și cu privire la luarea în considerare a sporului de condiții deosebite, cu obligarea intimătei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, în fapt, la data de _____, a formulat cerere de pensionare, depunând alăturat Adeverința nr. _____ eliberată de _____ în temeiul prevederilor art. 2 alin. 4 din OUG nr. 59/2000, care atestă perioadele lucrate cât și faptul că acestea s-au desfășurat în activitățile încadrate în condiții speciale, conform prevederilor noi introduse în OUG nr. 59/2000 prin Legea

234/09.12.2019. De asemenea, a depus și adeverința nr. 8768/28.11.2023 care evidențiază o serie de venituri în afara salariului de bază care formează obiectul valorificării la stabilirea punctajului la pensie respectiv: sporul de vechime, sporul pentru lucru sistematic peste program, sporul de condiții deosebite, compensații și diferențe de salar acordate și drepturi în natură.

Conform adeverinței eliberate a lucrat după cum urmează:

- în perioada 21.05.1986 - 31.01.1991 a avut funcția de pădurar în cadrul , desfasurand activitatea de paza a fondului forestier, a fondurilor cinegetice si piscicole si a ariilor naturale protejate; exploatare forestiere; constructii forestiere; lucrări specifice in teren in activitatea de fond forestier si împaduriri prevăzute de art. 2 alin. 2 din OUG nr. 59/2000;

- in perioada 31.01.1991 - la zi a avut funcția de tehnician silvic/sef district silvic in cadrul , desfasurand activitatea de paza a fondului forestier, a fondurilor cinegetice si piscicole si a ariilor naturale protejate; exploatare forestiere; constructii forestiere; lucrări specifice in teren in activitatea de fond forestier si împaduriri prevăzute de art. 2 alin. 2 din OUG nr. 59/2000;

În intervalele indicate a desfasurat activitatile prevăzute de art. 20 alin. 2 din OUG nr. 59/2000 care prevede următoarele : (2) Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatare forestiere; constructii forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împaduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

Conform adeverinței eliberate, CJP ar fi trebuit sa valorifice perioadele lucrate si prevăzute de lege in condiții speciale, legiuitorul instituind doua tipuri de efecte : (1) reducerea vârstei de pensionare cu 1 an la fiecare 5 ani lucrați in condiții speciale si (2) majorarea punctajelor de pensie : (3) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

Prin decizia nr. din data de intimata nu a tinut cont de adeverința depusa motivat de faptul ca prevederile art. 20 din OUG nr. 59/2000 nu ar fi fost transpuse in conținutul legii nr. 263/2010. Argumentul intimatei este unul nelegal, atat timp cat prevederile din Legea 263/2010 se completează in materia data si cu alte acte normative care stabilesc reduceri ale vârstei de pensionare si beneficii privind încadrarea în condiții de munca. Astfel, potrivit art.60 alin. 2 din legea 263/2010: (2) Reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani. OUG nr. 59/2000 nu este singurul act normativ care prevede reduceri privind varsta de pensionare ori beneficii privind asimilarea in condiții speciale/deosebite, astfel incat intimata nu poate refuza aplicarea unui text de lege in vigoare, stabilit printr-o lege speciala, pe motiv ca acestea nu ar fi fost transpuse si in legea cu caracter general.

De altfel, chestiunea a fost tranșata prin Decizia ICCJ nr. 36/15.05.2023 referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din O.U.G. nr. 59/2000. Potrivit acestei hotarari locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. 2 se încadrează "ope legis" în condiții speciale. Efectele modificării OUG nr. 59/2000 prin Legea 234/2019 se refera si la personalul care a desfasurat activitati anterior modificării legii, pricipiul neretroactivitatii producând efecte exclusiv asupra monetului la care au fost depuse cererile de pensionare in lumina noilor

reglementari. De asemenea, obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.

În primul rând, în cauza intimata era obligată să valorifice adeverința depusă, motivarea oferită fiind în afara cadrului legal. Pentru perioada de 37 de ani 8 luni și 10 zile lucrată în condiții speciale trebuia aplicată o reducere de 7 ani a vârstei de pensionare conform art. 20 alin. 3 din OUG nr. 59/2000, vârsta legală de pensionare fiind la 58 de ani, respectiv la data de . Cererea de pensionare a fost înregistrată la data de , deci cu îndeplinirea condițiilor de varsta cerute de lege.

În consecință, intimata în mod greșit a emis o decizie de pensie anticipată parțială, în condițiile în care la data formulării cererii îndeplinea condițiile de varsta pentru acordarea pensiei pentru limita de varsta cu reducerea vârstei de pensionare. Potrivit prevederilor art. 64 alin. 1 și 2 din Legea 263/2010, la îndeplinirea condițiilor, pensia anticipată parțială se transformă în pensie pentru limita de varsta, transformarea operând din oficiu.

În al doilea rând, potrivit art. 20 alin. 3 teza finală din OUG nr. 59/2000, intimata era obligată să dispună majorarea punctajelor lunare de pensie. Având în vedere formularea generală, în cauza sunt aplicabile prevederile art. 100 lit. b) din Legea 263/2010, respectiv majorarea punctajelor cu 50%. Analizând Anexa la decizia contestată, atât pct. F cât și pct. G poziția 1, se poate observa faptul că nu a fost aplicată majorarea prevăzută de lege la calculul punctajului.

Nu în ultimul rând, intimata nu a valorificat în totalitate adeverința nr. omițând sporul pentru lucru sistematic, sporul pentru funcții suplimentare și sporul de condiții deosebite, deși aceste sporuri au temeiul legal indicat și constituie venituri care nu sunt omise de la calculul punctajului pentru stabilirea pensiei. Totodată, ele sunt venituri asupra cărora s-au datorat și plătit contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, fiind emise în baza statelor de plată.

În condițiile în care CJP considera că anumite chestiuni ar fi trebuit clarificate, era îndreptățită să se adreseze angajatorului să ofere date și informații suplimentare referitoare la adeverința, pentru ca aceasta să poată fi valorificată și nu să omită aceste venituri.

În *dovedire*, a arătat că înțelege să se folosească de proba cu înscrisuri: împuternicire avocațială; copie de pe cartea de identitate; copie de pe decizia de pensionare; copie de pe adeverințele nr. si nr. . De asemenea, a solicitat ca intimata Casa Județeană de Pensii să depună la dosar întreaga documentație care a stat la baza emiterii deciziei de pensionare.

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

La data de 05.06.2024, pârâta a formulat întâmpinare, solicitând, în temeiul art. 413, alin. (1), pct. 1 Cod proc. civ., suspendarea judecării prezentului dosar până la soluționarea excepției de neconstituționalitate invocată alăturat.

Pe *fondul cauzei*, a arătat că, prin cererea nr. din contestatorul a solicitat acordarea pensiei pentru limită de vârstă cu valorificarea perioadelor lucrate în condiții speciale de muncă, așa cum rezultă din adeverința nr. eliberată de și a sporurilor înscrise în adeverința nr. din , cererea fiind soluționată prin emiterea Deciziei de respingere nr. din , contestată în prezenta cauză.

1. Referitor la adeverința nr. din 28.11.2023 eliberată de , menționează că prin acest înscris se atestă că în perioada reclamantul a beneficiat de venituri brute în componența cărora au fost

incluse sume cu titlu de: spor vechime, spor pentru lucru sistematic peste program, spor pentru funcții suplimentare, spor condiții deosebite, compensații, premii respectiv drepturi în natura.

Precizează că din acest înscris C.J.P. a valorificat sporul de vechime, astfel:

- până la data de 01.04.1992, sporul de vechime a fost valorificat automat, prin programul informatic, în procentele prevăzute de art. 165 alin. 3 din Legea 263/2010,
- în perioada 01.04.1992 - 01.02.1997, sporul de vechime a fost valorificat în sumele înscrise în adeverința nr. din ,
- în perioada , întrucât în carnetul de muncă salariul este înregistrat sub formă de fracție, respectiv brut/tarifar, la calcul a fost valorificat salariul brut, acesta fiind format din salariul tarifar și sporurile cu caracter permanent acordate, printre care și sporul de vechime.

Sumele cu titlu de compensații, premii respectiv drepturi în natură, înscrise în adeverința nr. din nu pot fi valorificate în mod legal la calcul, întrucât acestea nu se regăsesc printre sporurile cu caracter permanent menționate în anexa 15 din H.G. nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Potrivit art. 127 alin (1) din H.G. nr. 257/20.03.2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice: „(1) Sporurile cu caracter permanent care se pot valorifica la stabilirea și/sau recalcularea drepturilor de pensie, potrivit prevederilor art. 165 alin. (2) din lege, sunt cele prevăzute în anexa nr. 15. ”

În Decizia CCR nr. 445/2023 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 alin. 2) din Legea nr. 263/2010, Curtea reține la pct. 15 și 16, că: „... Dispozițiile art. 127 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2011, prevăd că sporurile cu caracter permanent care se pot valorifica la stabilirea și/sau recalcularea drepturilor de pensie, potrivit dispozițiilor art. 165 alin. (2) din lege, sunt cele prevăzute în anexa nr. 15 la norme. Prevederile acestei anexe enumeră în mod detaliat care sunt sporurile, indemnizațiile și majorările de retribuții tarifare care, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor și care se utilizează la determinarea punctajului mediu anual, astfel că persoanele interesate pot cunoaște, fără niciun echivoc, care sunt sporurile cu caracter permanent.

16. Astfel, chiar dacă dispozițiile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 au o formulare generală, eventualele dificultăți de interpretare a legii sunt îndepărtate prin dispozițiile anexei nr. 15 la Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011. Astfel de clarificări prin acte administrative cu o forță juridică inferioară legii nu sunt contrare prevederilor constituționale atât timp cât aspectele reglementate prin aceste acte administrative nu sunt rezervate, potrivit Constituției, doar legii.”

Cu privire la sumele cu titlu de: spor pentru lucru sistematic peste program, spor pentru funcții suplimentare și spor condiții deosebite menționate în adeverința nr. din . deși acestea se regăsesc printre sporurile cu caracter permanent menționate în anexa 15 din H.G. nr. 257/2011, nu au fost luate în calcul întrucât nu au fost respectate dispozițiile legale prevăzute la art. 127 alin. (2) din H.G. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, în sensul indicării corecte a temeiului juridic de acordare a sporurilor cu caracter permanent, în acest sens, menționează următoarele:

Potrivit art. 127 alin. (2) din H.G. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, potrivit căruia: "(2) Adeverința prin care se dovedesc aceste sporuri va cuprinde obligatoriu cel puțin următoarele elemente: a) denumirea angajatorului; b) datele de identificare a persoanei; c) perioada în care s-a desfășurat activitatea, cu indicarea datei de începere și de încetare a acesteia; d) funcția, meseria sau specialitatea exercitată; e) denumirea sporurilor, procentul sau suma acordată; f) perioada în care a primit sporul și temeiul în baza căruia s-a acordat".

În acest sens vin și dispozițiile art. 124 alin. (1) din H.G. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, potrivit căreia : "(1) În situația prezentării și a altor acte de vechime în muncă prevăzute de lege, pentru perioadele menționate la art. 16 lit. a) din lege, acestea vor cuprinde obligatoriu cel puțin următoarele elemente: a) denumirea angajatorului; b) datele de identificare a persoanei; c) perioada în care s-a lucrat, cu indicarea datei de începere și de încetare a raportului de muncă; d) menționarea temeiului legal în baza căruia a avut loc încadrarea; e) funcția, meseria sau specialitatea exercitată; f) salariul tarifar de încadrare; g) denumirea sporurilor cu caracter permanent, procentul sau suma acordată; h) perioada în care a primit sporul și temeiul în baza căruia s-a acordat".

Prin adeverința nr. _____ din _____ se atestă acordarea sporului pentru lucru sistematic peste program începând cu luna _____, în cazul sporului pentru condiții deosebite începând cu luna _____, iar în cazul sporului pentru funcții suplimentare acesta a fost acordat în luna _____.

A se observa că în adeverința nr. _____ din _____, în cazul sporului pentru lucru sistematic peste program și sporului pentru funcții suplimentare se menționează ca temei legal Legea 49/1992 și Legea 14/1991, iar în cazul sporului pentru condiții deosebite nu este menționat niciun temei legal.

Legea salarizării nr. 14/1991 a intrat în vigoare începând cu 11 martie 1991, astfel că acest temei juridic este aplicabil sporurilor cu caracter permanent acordate pentru perioade ulterioare datei de 11 martie 1991. De asemenea, în cazul Legii 49/1992, aceasta a intrat în vigoare cu data de 01.04.1992.

În adeverința nr. _____, pentru sporul de condiții deosebite nu este menționat niciun temei juridic, iar în cazul sporului pentru funcții suplimentare, întrucât acest spor a fost acordat doar în luna _____, temeiul juridic de acordare, respectiv Legea salarizării nr. 14/1991 (aplicabilă pentru perioade ulterioare datei de 11 martie 1991) și Legea 49/1992 (intrată în vigoare începând cu 01.04.1992) sunt indicate eronat.

În cazul sporului pentru lucru sistematic peste program, temeiul juridic de acordare menționat în adeverință este incomplet.

Potrivit Legii nr. 57/1974 privind retribuirea muncii în cazul sporului pentru lucru sistematic peste program era necesar ca în mod anticipat și prevăzut în contractul individual de muncă să se acorde în locul retribuției pentru ore suplimentare o retribuție tarifară mai mare exprimată în procente cuprinse între 5% și 25% stabilită în raport cu timpul a fi prestat în medie lunară, peste programul normal de lucru (art. 71 alin. 4 din Legea nr. 57/1974).

Întrucât la data intrării în vigoare a Legii salarizării nr. 14/1991 a fost abrogată Legea nr. 57 din 1974 a retribuirii după cantitatea și calitatea muncii aplicabilă sporurilor cu caracter permanent acordate pentru perioade anterioare datei de 11 martie 1991, în cazul sporului pentru lucru sistematic peste program acordat contestatorului începând cu luna februarie 1991, temeiul juridic menționat în adeverință trebuia coroborat cu Decretul 100/1979 (care cuprinde majorarea retribuției tarifare cu procente cuprinse între 5% și 25%).

Prin urmare, cu excepția sporului de vechime, sumele cu titlu de compensații, premii respectiv drepturi în natură, înscrise în adeverința nr. _____ din _____ nu pot fi valorificate în mod legal la calcul, întrucât acestea nu se regăsesc printre sporurile cu caracter

permanent menționate în anexa 15 din H.G. nr. 257/2011, iar pentru sporul lucrului sistematic peste program, sporul pentru funcții suplimentare și sporul pentru condiții deosebite, întrucât nu sunt respectate dispozițiile legale referitoare la temeiul legal de acordare, potrivit art. 127 alin. (2) din H.G. nr. 257 / 20.03.2011, aceste sporuri nu pot fi valorificate în mod legal la calcul.

Referitor la adeverința nr. _____,
, menționează următoarele:

eliberată de _____

În adeverința nr. _____ sunt enumerate activitățile desfășurate de contestator în perioada _____ (data eliberării adeverinței), cu mențiunea că în perioadele indicate a desfășurat activități așa cum sunt definite la art. 20 alin. (2) din Legea nr. 234/2019, pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, respectiv "paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatarea forestieră; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale" și care reprezintă locuri de muncă în condiții speciale.

Menționează că emitentul adeverinței nr. _____, respectiv _____ nu este competent să elibereze adeverințe privind vechimea în muncă, respectiv stagii de cotizare realizate, întrucât face parte din unitățile fără personalitate juridică din structura Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, astfel cum sunt enumerate în anexa nr. 2 din H.G. nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare.

De asemenea, adeverința nr. _____ nu poate fi valorificată în mod legal la calculul pensiei, întrucât locurile de muncă în condiții speciale prevăzute la art. 20 alin. (2) din Legea nr. 234/2019 nu sunt transpuse corelativ în cuprinsul art. 30 din Legea nr. 263/2010 (articol în cuprinsul căruia sunt menționate expres locurile de muncă încadrate în condiții speciale de muncă).

Prin Legea nr. 234/2019, art. 20 din OUG nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic (Statut care nu prevedea locuri de muncă și activități încadrate în condiții speciale de muncă) a fost modificat, alineatele (2) și (3) având următorul cuprins: "(2) Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatarea forestieră; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale. (3) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie".

Mențiunea din cuprinsul art. 20 alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000, respectiv "...reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale", face trimitere la Legea nr. 263/2010, prin urmare încadrarea activității în condiții speciale de muncă trebuie să respecte legea cadru în materie de pensii, respectiv Legea nr. 263/2010.

"Indicativul condiții speciale" din declarația nominală de asigurare prevăzută la art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 este coroborat cu locurile de muncă încadrate în condiții speciale și prevăzute la art. 30 din Legea nr. 263/2010.

Prin urmare, întrucât locurile de muncă din domeniul silvic încadrate în condiții speciale de muncă nu au fost introduse în cuprinsul art. 30 din Legea nr. 263/2010, ele nu se regăsesc în „Indicativul condiții speciale” din declarația nominală de asigurare

prevăzută la art. 7 din Legea nr. 263/2010, astfel că C.J.P. nu are posibilitatea nici tehnică și nici legală de a valorifica aceste activități în condiții speciale de muncă.

În aceste condiții și angajatorul este în imposibilitatea întocmirii declarațiilor nominale prin înregistrarea condițiilor speciale de muncă, înregistrare ce presupune încadrarea în art. 30 din Legea nr. 263/2010 (în care nu se regăsesc activitățile enumerate la art. 20 alin. 2 din Legea nr. 234/2019), precum și reținerea de la angajat a contribuțiilor de asigurări sociale corespunzătoare condițiilor speciale de muncă.

Mai mult de atât, aprecierea că ”recunoașterea beneficiilor nu ar fi condiționată de plata contribuțiilor aferente”, ar determina o situație discriminatorie raportat la celelalte categorii care au desfășurat/ desfășoară activități încadrate în condiții speciale încadrate la art. 30 din Legea nr. 263/2010 și pentru care s-au reținut/se rețin contribuțiile de asigurări sociale corespunzătoare (de exemplu salariații SC ArcelorMittal Roman, Spitalului Județean Neamț - secția Radiologie).

Decizia ÎCCJ nr. 36/2023 invocată de contestator prevede că ”Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001”.

Paragraful sus menționat diferă de prevederile Legii nr. 234/2019 și aduc o interpretare care nu este în concordanță cu principiile legii cadru din domeniul pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 și nici cu legislația din domeniul fiscalității - Codul fiscal, punerea în executare a dispozitivului Deciziei ÎCCJ nr. 36/2023 având atât implicații asupra actelor normative menționate, modificându-le în mod efectiv, direct, cât și implicații sociale și pecuniare, sub aspectele menționate.

Pentru o mai bună înțelegere a acestei situații, menționează următoarele:

Locurile de muncă în condiții speciale au fost prevăzute de legiuitor la art. 20 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 (începând cu 01.04.2001, data intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000) și la art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 (începând cu data de 01.01.2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010).

În procesul de stabilire a drepturilor de pensie, casele teritoriale de pensii au obligația de a respecta prevederile legale în vigoare referitoare la actele/documentele pe baza cărora se stabilește stagiul de cotizare în sistemul public de pensii, respectiv Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia:

- art. 10 alin. (1) - „Pentru perioadele de după 31 martie 2001, informațiile preluate din declarația nominală de asigurare prevăzută la art. 7 alin. (1) și (2), precum și din declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, prevăzută de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, constituie elementele pe baza cărora se stabilește stagiul de cotizare în sistemul public de pensii și punctajul anual pentru asigurații sistemului public de pensii.”

- art. 7 alin. (1) și (2) - „Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. I și II, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, alții decât cei care depun declarație individuală de asigurare, denumite în continuare angajatori sau entități asimilate angajatorului, cât și instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj pentru șomerii prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. III sunt obligate să întocmească și să depună, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare.

În situația în care se constată erori în cuprinsul declarațiilor prevăzute la alin. (1), indiferent de cauzele producerii acestora, și/sau modificări ale datelor pe baza cărora se stabilesc stagiul de cotizare și punctajul mediu anual ale asiguratului, persoanele juridice sau

fizice prevăzute la alin. (1) sunt obligate să întocmească și să depună o declarație nominală de asigurare rectificativă. ”

”Indicativul condiții speciale” din declarația nominală de asigurare prevăzută la art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, precum și din declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat prevăzută de Legea nr. 19/2000 este coroborat cu locurile de muncă încadrate în condiții speciale reglementate de Legea nr. 19/2000, respectiv Legea nr. 263/2010.

În decursul timpului acest indicativ a fost completat cu noi locuri de muncă încadrate în condiții speciale și/sau condiții deosebite. De asemenea, completarea indicativului s-a realizat și ca urmare a faptului că, anumite activități încadrate anterior datei de 01.04.2001 în grupa I și/sau II de muncă în temeiul Ordinului 50/1990 au fost asimilate în condiții speciale de muncă, însă în toate cazurile introducerea unor noi locuri de muncă sau asimilarea unor locuri de muncă în condiții speciale de muncă, s-a realizat în baza unor dispoziții legale exprese.

În acest sens, menționează cu titlu de exemplu: Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, sau mai recent O.U.G. nr. 10/2020 pentru completarea Legii nr. 263/2010, O.U.G. nr. 108/2020, Legea nr. 188/2020 (Ordinul comun al Ministerului Finanțelor, al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Sănătății nr. 203/207/188/2021 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” - Anexa nr. 5 ce conține Nomenclatorul „Indicativ condiții speciale/deosebite”).

De asemenea, menționează și Legea nr. 74/2022 pentru completarea art. 30 din Legea nr. 263/2010 și Legea nr. 351/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010, prin care s-au reglementat expres situațiile în care activitățile desfășurate anterior datei de 1 aprilie 2001 în grupa I de muncă și/sau în grupa a II-a de muncă sunt asimilate stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă.

În funcție de stagiile de cotizare realizate în condiții speciale de muncă, conform Legii nr. 263/2010 se acordă, cumulativ, o serie de beneficii:

- reducerea vârstei standard de pensionare (art. 55 alin. (1) lit. b), art. 56 alin. (1), art. 56¹, art. 56²);
- un stagiu complet de cotizare diferit la calculul punctajului mediu anual (art. 56 alin. (3), art. 56¹, art. 56², art. 57);
- majorarea punctajului anual aferent acestor stagii de cotizare (art. 100);
- perioade suplimentare la stagiul de cotizare realizat în aceste condiții (art. 18 lit. b)).

Date fiind dispozițiile legale invocate și având în vedere că locurile de muncă din domeniul silvic încadrate în condiții speciale de muncă nu au fost introduse în cuprinsul art. 30 din Legea nr. 263/2010 și nu se regăsesc în „Indicativul condiții speciale” din declarația nominală de asigurare prevăzută la art. 7 din Legea nr. 263/2010, C.J.P. Neamț nu are posibilitatea nici tehnică și nici legală de a valorifica aceste activități în condiții speciale de muncă, potrivit adevărului nr. eliberată de

Referitor la data aplicării Legii nr. 234/2019, pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, menționează următoarele:

Anterior datei de 01.04.2001, data intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, încadrarea activităților în grupa I și II de muncă s-a realizat în temeiul Ordinului 50/1990, iar pentru perioadele lucrate după 01.03.1990, în temeiul Ordinului nr. 125/1990.

Ulterior datei de 01.04.2001, nu mai există noțiunea de grupa I și II de muncă, ci condiții de muncă deosebite și speciale.

Pentru unele activități încadrate în grupa I și/sau în grupa a II a de muncă anterior datei de 01.04.2001, legiuitorul a prevăzut în mod expres asimilarea acestora în condiții speciale de muncă, în acest sens am menționat cu titlu de exemplu prevederile O.U.G. nr. 10/2020 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, O.U.G. nr. 108/2020 pentru completarea Legii nr. 263/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2020, Legii nr. 188/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010, Legii nr. 74/2022 pentru completarea art. 30 din Legea nr. 263/2010 și ale Legii nr. 351/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010, prin care s-au reglementat expres situațiile în care activitățile desfășurate anterior datei de 1 aprilie 2001 în grupa I de muncă și/sau în grupa a II-a de muncă sunt asimilate stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale anterior invocate, legiuitorul a prevăzut asimilarea în condiții speciale doar în situația unor activități care anterior datei de 01.04.2001 au fost încadrate în grupa I și/sau II de muncă.

Or, Ordinul 50/1990 nu cuprinde nicio prevedere legală referitoare la încadrarea în grupa I de muncă a activităților din domeniul silvic, astfel că nici asimilarea acestora în condiții speciale de muncă nu este posibilă.

Prin urmare, nu există nicio prevedere legală prin care vechimea în muncă desfășurată în domeniul silvic în condiții normale de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, să fie asimilată condițiilor speciale de muncă.

De asemenea, nu există o reglementare legală prin care stagiul de cotizare realizat în perioada 1 aprilie 2001 până la data intrării în vigoare a art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, declarat de angajator ca fiind desfășurat în condiții normale și pentru care angajatorul a constituit contribuția de asigurări sociale aferentă acestei situații, să fie considerat stagiul de cotizare realizat în condiții speciale.

Legea nr. 234/2019 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 1004 din 13.12.2019 și a intrat în vigoare la data de 16.12.2019. Prin urmare, dispozițiile Legii nr. 234/2019 își găsesc aplicabilitatea de la data la care au intrat în vigoare. Astfel, de la data de 16 decembrie 2019 activitățile de pază a fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate, control silvic și cinegetic, exploatare forestiere, construcții forestiere, lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri pot fi valorificate ca fiind desfășurate în condiții speciale. În caz contrar, s-ar încălca principiul constituțional al neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituția României și art. 6 din Codul civil.

Din analiza expunerii de motive avute în vedere pentru adoptarea Legii nr. 234/2019 rezultă că modificarea O.U.G. nr. 59/2000 a fost impusă de situația actuală a profesiei, urmărindu-se îmbunătățirea domeniilor de activitate în care funcționează personalul silvic.

Prin urmare, perioada considerată a fi lucrată în condiții speciale de muncă, nu poate fi anterioară datei de 16.12.2019, data intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019.

Având în vedere aspectele menționate, consideră că, în vederea aplicării prevederilor art. 20 din Legea 234/2019 și a valorificării în condiții speciale de muncă a perioadelor de activitate ce fac obiectul acestei legi, în contextul Deciziei nr. 36/2023 a ÎCCJ, se impune o modificare a Legii nr. 263/2010 prin care să fie reglementate în concordantă cu legislația privind sistemul public de pensii toate aspectele invocate în prezenta.

În concluzie, date fiind motivele expuse cât și dispozițiile legale invocate, solicită respingerea acțiunii ca nefondată.

În dovedire, a anexat înscrisuri.

Odată cu întâmpinarea, intimata a depus și o cerere de sesizare a Curții Constituționale pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.

20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, raportate la dispozițiile art. 7 alin. (1) art. 10 alin. (1), art. 27, și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare și dispozițiile art. 296² - 296²⁰ privind Titlu IX² Contribuții sociale - Capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind vechiul Cod Fiscal coroborate cu dispozițiile art.136, art.137, art.138, art.146 alin.(1), alin.(3), alin.(9) și art.147 alin.(1) și alin.(17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) și a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României.

În temeiul dispozițiilor art. 11 pct. A lit. d) din Legea nr. 47/1992, coroborate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României, pentru următoarele motive:

Având în vedere dispozițiile art. 20 alin.(2) și (3) din OUG nr.59/2000 privind Statutul personalului silvic, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează următoarele: „Art.20 (2) - Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatare forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

Art.20 (3) - Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie”, precum și

- dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările în care se stipulează că: ” Art.7 (1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. I și II, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, alții decât cei care depun declarație individuală de asigurare, denumite în continuare angajatori sau entități asimilate angajatorului, cât și instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj pentru șomerii prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. III sunt obligate să întocmească și să depună, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare.

- dispozițiile art.10 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare din care reiese faptul că atât stagiul de cotizare în sistemul de pensii publice cât și punctajul anual pentru asigurați se stabilește în baza informațiilor preluate din declarația nominală de asigurare, astfel: ”Art.10 (1) - Pentru perioadele de după 31 martie 2001, informațiile preluate din declarația nominală de asigurare prevăzută la art. 7 alin. (1) și (2), precum și din declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, prevăzută de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, constituie elementele pe baza cărora se stabilește stagiul de cotizare în sistemul public de pensii și punctajul anual pentru asigurații sistemului public de pensii. ”

Față de aceste dispoziții menționate mai sus, consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție atunci când a pronunțat Decizia nr.36/2023 referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic și-a depășit atribuțiile prin încălcarea art. 15 alin.(2) și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României.

Deoarece fiecare contribuabil datorează contribuții de asigurări sociale, conform art. 27 din Legea nr. 263/2010 raportat și la dispozițiile Codului Fiscal, însă prin această Decizie nr. 36/2023, Înalta Curte de Casație și Justiție a privilegiat personalul silvic, în

sensul că nu a fost condiționat de plata contribuțiilor de asigurări sociale, fiind scutit de această obligație, încălcând aceste dispoziții legale, astfel: „ART. 27 (1) Contribuabilii sistemului public de pensii sunt cei care datorează contribuții de asigurări sociale și sunt prevăzuți, în mod expres, de Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv: a) persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, cele care realizează venituri ca urmare a desfășurării unor activități independente, precum și cele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală; b) persoanele juridice și fizice care au calitatea de angajatori, precum și entitățile asimilate angajatorilor. (2) Sunt contribuabili ai sistemului public de pensii și persoanele fizice care sunt asigurate, conform prezentei legi, pe baza contractului de asigurare socială. (3) Cotele de contribuții de asigurări sociale sunt prevăzute în Codul fiscal.”

Deci, prin Decizia nr. 36/2023, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția I civilă, în Dosarul nr. 3.678/111/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019 și, în consecință, a stabilit că: „Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează ope legis în condiții speciale. Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000. Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.”

Însă, menționează că instituția, în materie de pensii acordate din sistemul public de pensii, are la bază dispozițiile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, iar dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, stipulează care sunt locurile de muncă în condiții speciale, astfel: (1) În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din:

- a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă;
- b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații;
- c) Abrogată;
- d) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1;
- e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;
- f) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 4.
- g) activitățile din industria de armament referitoare la: fabricarea, manipularea, transportul nitroglicerinei, explozivilor, pulberilor negre, pulberilor fără fum, produselor pirotehnice în unitățile de producție a explozivilor, precum și fabricarea nitrocelulozelor și a celuloizului în aceleași unități de producție a explozivilor; fabricarea munițiilor și a elementelor de muniții, locurile de muncă în care se execută operații cu exploziv de inițiere, exploziv cu caracteristică de sensibilitate mare, precum și locurile de muncă în care se execută operații cu explozivi aromatici, la care angajații vin în contact direct cu aceștia; operații de distrugere a munițiilor încărcate și a elementelor de muniții încărcate, a pulberilor, a explozivilor și a produselor pirotehnice; delaborarea munițiilor și a elementelor pirotehnice încărcate cu substanțe explozive sau incendiare.

h) sectorul construcții nave, pentru personalul care își desfășoară activitatea în următoarele activități specifice: control nedistructiv cu radiații ionizante, izolare cu vată minerală, galvanizare, sablare/zincare, vopsitorie, sudură, montare/ demontare schele, lăcătușerie montaj, tubulatură montaj, polizare montaj, mecanică montaj, electrică montaj.

i) activitățile de producție, mentenanță și asimilate din unitățile de producție a energiei electrice în termocentralele pe bază de cărbune, incluzând și unitățile de extracție a cărbunelui, pentru personalul implicat direct și nemijlocit în utilizarea procedeeleor și utilajelor specifice producției energiei electrice și extracției cărbunelui.

j) sectorul construcții mașini, pentru personalul care își desfășoară activitatea în următoarele activități specifice: turnarea pieselor și lingourilor de oțel, în turnătoriile de oțel; turnarea pieselor de fontă, pieselor din aliaje neferoase și pieselor cu modele ușor fuzibile în turnătoriile de fontă, turnătoriile de aliaje neferoase și turnătoriile de precizie; forjarea pieselor pe ciocane de peste 2 tone forță în secțiile de forjă; turnarea cuzineților din aliaje neferoase pe suport de oțel în turnătoriile de cuzineți; activitatea desfășurată de către ingineri, subingineri și tehnicieni, pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, în secțiile de producție respective;

k) activitățile de producție, mentenanță și asimilate din unitățile de producție ale minelor de minereuri, pentru personalul implicat direct și nemijlocit în utilizarea procedeeleor și utilajelor specifice extracției minereurilor, care a ocupat următoarele funcții: adjunct șef carieră, adjunct șef depozit, adjunct șef uzină, artificier, automacaragiu, buldozerist, electrician, electrician subteran, electromecanic, electromecanic subteran, electromecanic turbosuflantă, electronist, excavatorist, frezor, inginer, inginer conducător formație de lucru, inginer șef investiții, inginer șef producție, instalator, laborant, lăcătuș, lăcătuș mecanic, lăcătuș mecanic subteran, macaragiu, maistru, manipulant, mecanic, mecanic mașini utilaje, mecanic subteran, miner subteran, miner suprafață, muncitor necalificat, muncitor necalificat subteran, operator preparare, operator preparare subteran, prelucrător așchiere, revizor tehnic, șef carieră, șef laborator control tehnic de calitate, șef depozit, șef secție, șef uzină, strungar, subinginer, subinginer conducător formație de lucru subteran, sudor, sudor subteran, tehnician;

l) activitatea de trefilare, inclusiv prin decaparea cu acizi, desfășurată de către persoanele încadrate în muncă la S.C. ArcelorMittal Roman.

Prin urmare, analizând art. 30 alin.(1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, se poate observa că locurile de muncă din domeniul silvicultură considerate, în prezent, ca fiind locuri de muncă în condiții speciale, conform prevederilor art. 20, alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000, nu sunt menționate în cuprinsul acestuia.

Conform prevederilor legale, începând cu data de 01 aprilie 2001 se valorifică la pensie, doar informațiile din baza națională privind veniturile realizate după această dată.

Invocă, în acest sens, prevederile art. 166 din Legea nr. 263/2010, în care se menționează că: „la determinarea punctajelor lunare, pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2001 și data intrării în vigoare a prezentei legi, se utilizează venitul brut lunar realizat care a constituit, conform legii, baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, așa cum acesta a fost înscris în declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat sau, după caz, în declarația de asigurare sau în contractul de asigurare socială.”

Conform prevederilor art. 7 din Legea nr. 263/2010, modificat prin prevederile pct. 4 ale art.XVIII din Ordonanța de Urgență nr. 117/2010: „(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. I și II, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, alții decât cei care depun declarație individuală de asigurare, denumite în continuare angajatori sau entități asimilate angajatorului, cât și instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj pentru

șomerii prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. III sunt obligate să întocmească și să depună, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare. (2) În situația în care se constată erori în cuprinsul declarațiilor prevăzute la alin. (1), indiferent de cauzele producerii acestora, și/sau modificări ale datelor pe baza cărora se stabilesc stagiul de cotizare și punctajul mediu anual ale asiguratului, persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin. (1) sunt obligate să întocmească și să depună o declarație nominală de asigurare rectificativă. (3) Termenele și modalitățile de depunere a declarațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.”

Astfel, Casa Județeană de Pensii , conform dispozițiilor legale, are obligația de a prelua informațiile existente în baza națională privind veniturile realizate după data menționată - dată de la care angajatorii sunt obligați să întocmească și să depună declarația nominală de asigurare, conform prevederilor art. 7, alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice), astfel, că fostul angajator va trebui să întocmească și să depună declarația rectificativă - D112, pentru această perioadă, astfel încât activitatea desfășurată de asigurat să figureze în baza națională ca fiind perioadă lucrată în condiții speciale de muncă.

De asemenea, consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție la pronunțarea Deciziei nr. 36/2023 nu a ținut cont nici de dispozițiile art. 100 din Legea nr. 263/2010, care stipulează: „ART. 100 - Persoanele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite sau condiții speciale, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective, după cum urmează: a) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, potrivit legii; b) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale, potrivit legii.”

Deci pentru a putea fi recunoscută perioada anterioară datei de 01.04.2001 ca lucrată în condiții speciale, conform art. 100 din Legea nr. 263/2010, reclamantul (din dosarul de recalculare) trebuia să fost încadrat în grupa I sau grupa II, conform legislației anterioare de 01.04.2001, respectiv acest stagiul de cotizare să fie asimilat stagiului de cotizare în condiții speciale, iar această încadrare să fi fost făcută în baza unei legislații anterioare acestei date.

Însă reclamantul nu a fost încadrat în nicio grupă I sau II în baza Ordinului nr. 50/1990 și nici nu a fost asimilat în condiții speciale conform legislației anterioare de 01.04.2001, astfel considerăm că nu poate beneficia de condiții speciale.

Potrivit art. 15 alin. (2) din Constituția României este consacrat principiul neretroactivității legii potrivit căruia „legea dispune numai pentru viitor” neavând putere retroactivă, astfel că Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic a intrat în vigoare în data 16.12.2019 și nu cum solicită reclamantul anterior acestei date.

Iar, conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituția României: (1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

De asemenea, art. 16 alin. (2) din Constituție prevede că în România, ca stat de drept, nimeni nu este (nu poate fi) mai presus de lege (indiferent de statut), întrucât suntem egali în fața legii fără privilegii și fără discriminări, iar art. 21 alin. (3) teza I din Constituție fiind un garant al respectării dreptului nostru la un proces echitabil.

Astfel că, dacă este o obligație, toate persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, denumiți angajatori, cât și instituțiile care efectuează plata drepturilor

de șomaj sunt obligate să întocmească și să depună, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare.

Consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție prin pronunțarea Deciziei nr. 36/2023 și-a depășit competențele, în sensul că nu a ținut cont de prevederile art. 15 alin.(2) și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României, încălcând acest principiu al egalității în fața legii și a acordat un privilegiu personalului silvic, întrucât „obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001”.

Pentru aceste motive, raportat la actele doveditoare depuse la dosarul cauzei, consideră că este întemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin.(2) și (3), raportate la art. 7 alin.(1), art.10 alin.(1), art. 27, art.30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare și dispozițiile art. 296² - 296²⁰ privind Titlu IX² Contribuții sociale - Capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind vechiul Cod Fiscal coroborate cu dispozițiile art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), alin. (3), alin. (9) și art. 147 alin. (1) și alin. (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare fiind încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) și dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României.

Față de cele de mai sus, a solicitat ca instanța să ia act de excepția de neconstituționalitate și să dispună trimiterea acesteia la Curtea Constituțională a României în vederea soluționării legale a cauzei.

Contestatorul nu a formulat răspuns la întâmpinare.

Tribunalul constată incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, astfel că va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizat.

În ceea ce privește domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, la art. 1 se prevede că acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării, art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: ”Dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Se constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că dispozițiile sale se aplică cu prioritate, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se

completa, în mod corespunzător, cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel cum se arată la art. 4 ("dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (...), precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie").

În acest context normativ, se reține că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

(i) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

(ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;

(iii) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

(iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În cauza de față, în Decizia nr. 22510/09.04.2024 privind respingerea pensiei pentru limită de vârstă contestată de reclamantul Mihalcea Toader, Casa Județeană de Pensii Neamț a motivat că *"adeverința nr. 8769/28.11.2023, emisă de Direcția Silvică Neamț – Ocolul Silvic Roznov, nu a fost valorificată întrucât drepturile de pensie sunt stabilite și reglementate de legislația privind sistemul public de pensii, în speță Legea nr. 263/2010, iar prevederile art. 20 din Legea nr. 234/2019 nu sunt transpuse corelativ în prevederile Legii nr. 263/2010 (art. 30 privind locurile de muncă în condiții speciale și beneficiile aferente acestora)"*.

Tribunalul reține ca fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv:

(i) existența unei cauze în curs de judecată, care privește stabilirea și plata drepturilor la pensie ale personalului silvic, acesta făcând parte din categoria personalului plătit din fonduri publice;

(ii) instanța judecă în primă instanță;

(iii) soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea următoarei chestiuni de drept: *"Dacă art. 20 din OUG nr. 59/2000, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019, permite valorificarea de către casa de pensii a perioadei în care personalul silvic a fost angajat cu contract individual de muncă drept o perioadă lucrată într-un loc de muncă în condiții speciale în lipsa transpunerii acestei reglementări în art. 30 din Legea nr. 263/2010 și dacă soluția este aceeași după intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2023, indiferent de data depunerii cererii la casa de pensii"*.

Aceasta deoarece Casa Județeană de Pensii a invocat în motivarea deciziei contestate de reclamant că prevederile art. 20 din OUG nr. 59/2000, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019, nu sunt transpuse corelativ în prevederile Legii nr. 263/2010, lăsându-le, din acest motiv, neaplicate.

(iv) chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Este adevărat că Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 36/2023 fiind sesizată "în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei

chestiuni de drept vizând modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000), în sensul de a se stabili:

- dacă personalul silvic care a desfășurat, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic (Legea nr. 234/2019), activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol, respectiv dacă efectele actului normativ se produc și pentru trecut;

- dacă obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001;

- dacă locurile de muncă din silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează *ope legis* în condiții speciale sau numai după metodologia prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare (Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003)."

Totuși, chestiunea de drept invocată în cauza de față nu a făcut obiectul sesizării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, chiar dacă argumentele din decizia susmenționată fundamentează și soluția din speța prezentă.

Asupra chestiunii de drept dacă reglementarea specială privind locurile de muncă din silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, încadrate *ope legis* în condiții speciale, poate fi aplicată chiar dacă nu este preluată în art. 30 din Legea nr. 263/2010, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost sesizată, dacă se compară obiectul celor două sesizări.

Or, aceasta este motivarea din decizia emisă de Casa Județeană de Pensii și contestată de reclamantul .

Punctul de vedere al tribunalului cu privire la chestiunea de drept în cauză este acela că locurile de muncă în condiții speciale nu sunt reglementate exclusiv de art. 30 din Legea nr. 263/2010, ci pot fi reglementate de legi speciale, care se aplică distinct și independent, fără a fi necesară preluarea reglementării speciale în enumerarea limitativă conținută de norma generală.

Având în vedere faptul că Legea nr. 234/2019 a prevăzut expres că locurile de muncă în care personalul silvic desfășoară anumite activități, enumerate limitativ în art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, iar perioadele în care personalul silvic a desfășurat activitățile respective reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, fără nicio altă trimitere la prevederi legale adiacente domeniului de interes în discuție, fără nicio referire la criterii și metodologii de încadrare a locurilor de muncă din care să rezulte caracterul special al condițiilor de muncă în care prestează activitatea acest personal de specialitate, se desprinde concluzia că, în ceea ce privește activitățile în discuție, nu există obligația angajatorului de a parcurge procedura metodologică prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003.

Pentru considerente similare nu trebuie îndeplinite condițiile impuse de art. 30 din Legea nr. 263/2010, Legea nr. 234/2019 impunându-se ca lege specială ulterioară care derogă de la legea generală în materie.

Prevederile stipulate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 realizează astfel *ope legis* o încadrare efectivă în condiții speciale a unor locuri de muncă dintr-un domeniu ocupațional determinat, textul de lege făcând referire expresă la locurile de muncă din domeniul silvicultură, fiind apoi enumerate activitățile ce determină după sine reținerea condițiilor speciale.

Acestea constituie dispoziții speciale, derogatorii de la dreptul comun, de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale, nemaifiind deci necesară parcurgerea procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003.

La elaborarea Legii nr. 234/2019 s-a urmărit compensarea pentru viitor a inconvenientelor rezultate din desfășurarea activității profesionale în locuri de muncă pe care legiuitorul le încadrează ca fiind *ope legis* activități profesionale în condiții speciale, determinate de inconvenientele pe care le presupune desfășurarea unor activități profesionale prin asumarea pe o perioadă îndelungată de timp a unor sarcini cu risc profesional extrem de ridicat, determinând afectarea sănătății persoanelor angajate în asemenea locuri de muncă.

Indicând în mod expres faptul că ”perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă”, rezultă că actul normativ recunoaște (la data intrării sale în vigoare) ca fiind încadrate în condiții speciale și perioadele anterioare intrării în vigoare a noii legi, cu condiția să se fi desfășurat (și în trecut) activități în locurile de muncă încadrate în condiții speciale conform acestei ordonanțe de urgență.

Această modalitate de legiferare nu este nouă în domeniul recunoașterii grupelor de muncă/a condițiilor speciale sau deosebite de muncă, nici în contextul legislativ actual, nici în trecut.

De altfel, în acest sens a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 36/2023.

A antamat avocatul reclamantului și problema menținerii argumentelor Înaltei Curți de Casație și Justiție și după intrarea în vigoare, la data de 01.09.2024, a Legii nr. 360/2023 care nu mai prevede asimilarea stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă a perioadei anterioare datei de 1 aprilie 2001.

Mai departe, analizând cererea de sesizare a Curții Constituționale, sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate, tribunalul reține că sunt întrunite condițiile stipulate la art. 29 din Legea nr. 47/1992.

Astfel, excepția de neconstituționalitate a fost invocată în fața instanței de judecată, privește o ordonanță aflată în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei, iar Curtea Constituțională nu a constatat printr-o decizie anterioară neconstituționalitatea prevederilor criticate.

Opinia tribunalului cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Tribunalul apreciază că nu este fondată critica de neconstituționalitate, nefiind încălcat principiul neretroactivității legii și nici principiul egalității în fața legii, așa cum pretinde pârâta.

În Decizia nr. 36/2023, Înalta Curte de Casație și Justiție a menționat că ”Acordarea unor beneficii pentru munca prestată anterior momentului intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019 nu poate fi echivalată cu retroactivitatea legii, deoarece aceste beneficii sunt valorificate după intrarea legii în vigoare, pentru viitor. Principiul neaplicării retroactive a legii trebuie interpretat în sensul de a nu se impune sarcini sau a nu se aplica efecte defavorabile cetățeanului pentru trecut, în temeiul unei legi noi, nicidecum de a nu se recunoaște pentru trecut beneficii în favoarea acestuia.”

Într-adevăr, recunoașterea pentru o perioadă trecută a locului de muncă ca fiind unul în condiții speciale și acordarea pentru viitor a unor beneficii ca urmare a acestei

calificări a locului de muncă nu constituie o aplicare retroactivă a legii.

În ceea ce privește principiul egalității în fața legii, tribunalul subliniază că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile diferite reclamă un tratament diferit. Or, situația personalului silvic pentru care s-a recunoscut încadrarea locului de muncă în condiții speciale fără a achita contribuții de asigurări sociale nu este identică cu a celorlalte categorii de personal care au achitat contribuții de asigurări sociale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

“Dacă art. 20 din O.U.G. nr. 59/2000, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019, permite valorificarea de către casa de pensii a perioadei în care personalul silvic a fost angajat cu contract individual de muncă drept o perioadă lucrată într-un loc de muncă în condiții speciale în lipsa transpunerii acestei reglementări în art. 30 din Legea nr. 263/2010 și dacă soluția este aceeași după intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2023, indiferent de data depunerii cererii la casa de pensii”.

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, suspendă judecata contestației formulate de contestatorul

în contradictoriu cu pârâta
hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept. până la pronunțarea

Admite cererea de sesizare a Curții Constituționale, formulată de pârâta

Dispune sesizarea Curții Constituționale pentru pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, raportate la dispozițiile art. 7 alin. 1, art. 10 alin. 1, art. 27 și art. 30 alin. 1 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 296² – 296²⁰ privind Titlul IX² Contribuții sociale – Capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind vechiul Cod fiscal coroborate cu dispozițiile art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. 1, alin. 3, alin. 9 și art. 147 alin. 1 și alin. 17 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. 2 și a dispozițiilor art. 16 alin. 1 și 2 din Constituția României.

Dispune comunicarea către Curtea Constituțională a prezentei încheieri, însoțită de dovezile depuse de părți și de o copie a citativului cu domiciliul/sediul părților.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Neamț, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată, azi, 28.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,

Red. M.L./ tehored. C.A.G. – 26.11.2024
5 ex.